Libertarisme omvergeworpen

Beeldenstorm in een kerk,
Dirck van Delen, 1630 (fragment)

door Greg Johnson - vertaald door Otharus - originele tekst hier

Opmerking van de auteur:
Dit is de voordracht die ik hield bij "the London Forum" op 3 oktober 2015. Ik wil Jez Turner, zijn team en hun trouwe publiek bedanken voor het mogelijk maken van deze voordracht.
Libertarisme is de politiek van het individualisme. Individualisme is zowel een metafysisch als een moreel standpunt.

Metafysisch individualisme gaat ervan uit dat er alleen afzonderlijke mensen bestaan. Groepen zijn slechts verzamelingen individuen, zonder eigenheid of betekenis.

Metafysisch individualisme is gerelateerd aan universalisme, het idee dat er slechts één ras is, het mensenras, dat niet meer is dan een verzameling individuen. Universalisme komt erop neer dat het onderscheid tussen 'ingroup' en 'outgroup', tussen wij en zij, zinloos is.

Universalisme heeft twee belangrijke consequenties.

Ten eerste, omdat politiek (volgens Carl Schmidt) voortkomt uit het onderscheid tussen wij en zij, impliceert universalisme dat politiek slechts een tijdelijk verschijnsel is, gebaseerd op de tanende illusie dat er een significant onderscheid is tussen ingroup en outgroup. Wanneer dit onderscheid verdwijnt, zal ook politiek verdwijnen.

Ten tweede, nationalisme, patriottisme en andere vormen van voorkeur voor de eigen groep

boven buitenstaanders is moreel onacceptabel, omdat er in werkelijkheid geen wij en zij bestaat, maar alleen jij en ik. Dit brengt ons bij het ethische aspect van individualisme. Hoe verdragen jij en ik elkaar? Als een groep niet meer is dan een verzameling individuen, zijn er geen groepswaarden, alleen individuele waarden. De bedoeling van sociale instellingen is dan het voor individuen mogelijk te maken hun eigen doelen te bereiken.

De grote facilitator voor individuen om hun doelen na te streven is kapitalisme. Als jij en ik elkaar iets te bieden hebben, kunnen we handelen. Als we elkaar niets te bieden hebben, negeren we elkaar. De markt heeft slechts een minimale 'nachtwacht'-staat nodig om ons te beschermen tegen dwang, fraude, contractbreuk, en dergelijke.

Ethisch individualisme dicteert dat we individuen als zodanig behandelen, niet als leden van diverse moreel onbelangrijke groepen met een historische of biologische achtergrond. We moeten 'blind' zijn voor ras. We moeten 'blind' zijn voor klasse. We moeten 'blind' zijn voor geslacht. We moeten 'blind' zijn voor religie. We moeten 'blind' zijn voor nationaliteit. We moeten 'blind' zijn voor alles wat ons verdeelt. Het enige wat we moeten zien zijn individuele waarden.

Het individualisme spel biedt grote voordelen voor alle spelers. Het leidt tot creativiteit in wetenschap, techniek en handel. Maar paradoxaal is, dat zijn grootste kracht de samenwerkingsvorm is die het bevordert. Iedere individualist past zich aan als lid van een potentieel globale samenleving. Dit betekent dat sociale samenwerking uitgebreid kan worden tot wereldniveau, hetgeen kan leiden tot een totale transformatie van de wereld die wij moderniteit noemen.

Collectivistische samenlevingen echter, worden gehinderd door ingroup-outgroup verdelingen. Als mensen zich gedragen als lid van een groep, worden vertrouwen en samenwerking beperkt tot de ingroup, hetgeen het bereik van sociale instellingen ernstig beperkt en hun functioneren bederft, doordat de ingroup wordt voorgetrokken en de outgroup wordt gediscrimineerd.

In een eerlijke krachtmeting zou het individualistische spel het collectivistische spel verslaan. Dit is waarom individualistische Europese samenlevingen vrijwel de hele wereld hebben veroverd met superieure technologieën en vormen van sociale samenwerking.

Maar competitie om wereldheerschappij is zelden eerlijk. Dus toen westerse individualistische samenlevingen collectivistische veroverden en inlijfden, was het te verwachten dat intelligentere stammen leerden vals te spelen.

Hoe misleidt je een individualist? Door je als individualist voor te stellen, maar ondertussen als lid van een groep te opereren. Je eist dat individualisten je een eerlijke hand geven in elke overeenkomst, maar wanneer mogelijk geef je prioriteit aan leden van de eigen stam en krijg je dat ook van hen.

Stel je voor dat je een kaartspel speelt, waarin uitsluitend je tegenstander een joker kan spelen. Die joker is zijn lidmaatschap van een stam. Het maakt dan niet uit hoe groot je aanvangsvoordeel is, bijvoorbeeld door het aantal speelmunten, omdat de joker hem een systematisch spelvoordeel geeft. Zo lang je meespeelt, zul je verliezen.

Maar individualisten hebben de oplichting niet snel door, *omdat ze blind zijn voor groepen.* Het is interessant dat de belangrijkste grondlegster van het moderne ras- en natieblinde individualisme Ayn Rand was - geboren Alissa Rosenbaum - en dat de leiding van haar Objectivistische beweging toevallig vrijwel geheel Joods was, waaronder een aantal volle neven/ nichten en echtparen. Natuurlijk was dit geen toegepaste individualistische meritocratie (leiderschap op basis van verdienste). Toch waren de aanhangers van Rand blind voor dit feit, uit verheven morele principes.

Een libertaire samenleving zal er nooit komen. Maar libertaire ideologie speelt nog altijd een rol in het bestaande systeem. En hoewel libertarisme aan de oppervlakte gekant is tegen het Marxisme van de Frankfurter Schule, zijn beiden Joods intellectuele bewegingen die dezelfde functie hebben: het verzet breken dat op vertrouwen gebaseerde Europese individualistische samenlevingen hebben tegen gluiperige volksgroepen - "parasitaire stammen" volgens John Robb - in het bijzonder Joden. Libertairen verkondigen individualisme, terwijl de Frankfurter Schule blank etnocentrisme stigmatiseert en 'inclusiviteit' tegenover 'achtergestelde' groepen verheerlijkt. Maar het resultaat is hetzelfde. Beide doctrines bevorderen de Joodse opmars en collectieve macht, terwijl ze de rest van de samenleving blind maken voor deze ontwikkelingen.

Uiteindelijk, zou ik zeggen, is individualisme een product van de biologische en culturele evolutie van de Europeaan. Individualisme gaat hand in hand met beperkt etnocentrisme - d.w.z. openheid voor vreemden -, het universalistische idee dat er uiteindelijk slechts één groep is, namelijk de mensheid, waar wij allen deel van zijn. De Europese mentaliteit werd prachtig samengevat in een gezegde van Will Rogers: "Een vreemdeling is slechts een vriend die je nog niet hebt ontmoet." Met andere woorden, er is geen wezenlijk wij en zij. Er is slechts kennis en onwetendheid, vrienden die we kennen en vrienden die we niet kennen. Ik kan me niet voorstellen dat een soortgelijke uitspraak bestaat in het Hebreeuws of Arabisch.

Deze openheid is hoogst voordelig, want het stelt ons in staat het aantal mensen dat we kunnen vertrouwen en waarmee we kunnen samenwerken te vergroten. Maar openheid voor vreemdelingen is uiteraard ook riskant, omdat ze die wellicht niet gelijk beantwoorden. Dus het riskeren van sociabiliteit - het uitsteken van een vriendschappelijke hand - is diep

geworteld in ons gevoel van een edele moraal. Wanneer echter de mensen die we ontmoeten onze openheid niet gelijk beantwoorden, maar het in plaats daarvan beschouwen als een zwakheid die kan worden uitgebuit, dan zijn onze deugden niet langer voordelig. Wanneer onze elites deze edelmoedige openheid tegenover dergelijke vijanden afdwingen, dan moeten ze worden ontheven van hun macht en verantwoordelijkheid.

Neptunus met fasces-drietand
fragment prent P.v.Schuppen, 1659
naar schilderij Charles Le Brun

Individualisme verblindt zijn aanhangers voor collectivistisch bedrog. Dus de enige manier om individualisme te redden is zich bewust te worden van groepen. Maar dat klinkt als collectivisme. Wanneer we ons bewust worden van parasitaire stammen, moeten we ze uitsluiten. Maar dat klinkt als statisme. Indien individualisme voornamelijk een Europese levenshouding is, dan vereist het dat we zuinig zijn op de Europese samenlevingen en niet-Europeanen uitsluiten, hetgeen zou klinken als raciaal nationalisme.

Dit is de omverwerping van libertarisme. Het is een vorm van zelfweerlegging. Om het individualisme te redden, moeten we het universalisme verwerpen, het onderscheid tussen wij en zij herinvoeren en aanvangen collectief te handelen. Individualisme werkt alleen als onderdeel van een collectief van gelijkgestemden, die andere collectieven moeten uitsluiten wanneer die niet volgens dezelfde regels spelen. Dit is hoe sommigen beginnen als libertair individualist en uiteindelijk racist, antisemiet en fascist worden.